

КУРОРТ

Вчера срещнах случайно на улицата нашия добър приятел от кафене „Малка България“, бае Вездесъщов. От отдавна не бях го виждал и, право да ви кажа, искрено се зарадвах, защото тоя бае Вездесъщов е един добър и приятен човек, весел и духовит. Въобще, забележил съм, че приятните хора всякога са весели и малко или много духовити и задължително умни. За такъв човек не жали сърцето си — отдай му го всецяло. С такъв човек е удоволствие и на саме да поприказваш, а и в компания да седнеш да си пийнеш, и на лов да отидеш, и табла да поиграеш и да позлдумничиш по адрес на някой несимпатичен приятел. Пък удоволствие е и тъй нищо да не правиш, а да седиш и само да го гледаш. Защото и физиономията на такива хора те подкупва. Може да не е хубав, може би, дори, да е грозен, но сè пак от лицето му се излъчва нещо такова, как да го кажа, човек не може и да го знае какво е, флуид ли е, лъчеизпускане ли е, някакво, радиоактивност ли е, но в всеки